

A világ leghitelesebb médiuma

Egy különleges képességű asszony

A korabeli parapszichológiát kutató tudósok mindig keresték a hiteles médiumokat, akikkel kedvükre kísérletezhettek és szeánszokat folytathattak. A sok szélhámos között nehéz volt olyat találni, aki valóban bizonyítani tudta különleges képességeit. Szerencsére sikerült ráakadniuk Leonora Piperre, aki transzba esve és ellenőrzött körülmények között fantasztikusnak tűnő dolgokat produkált.

A korabeli viktoriánus spirítizmus két ágra szakadt. Az egyik vallásos és erkölcsi üzeneteket közvetítő médiumokkal beszélgetésekre, a másik pedig a paraképességekkel kísérletezésekre és a tudat szélesebb megismerésére helyezte a hangsúlyt. Ez utóbbiba tartozott Leonora Piper (1857-1950) médium, akit a korabeli tudósok az egyik legmeggyőzőbb alannak tartottak. Az 1884-ben alapult Amerikai

rok, lélektankutatók, fizikusok, kémikusok, bűnügyi szakértők és egyéb szakértők csatlakoztak, akik az ismeretlent szeretnék volna feltérképezni. Piper kitűnő alannak bizonyult...

A médiumitás kezdetei

Piper teljesen hétköznapi embernek tűnt volt. 1882-ben baleset érte, ugyanis egy szánalal ütközött, mely ütése hatására végül daganata

Pszichikus Kutatók Társaságához neves dokto-

lett. A nő attól tartott, hogy a csomó rákká fajulhat. Rokonai

unszolására 1884-ben egy vak médiumhoz került, aki orvosi tanácsot adott neki és megérintette a feje tetejét. Ekkor Piperre fényáradatot és különböző emberi arcokat látott, majd transzba esett. Ennél többre később sem tudott emlékezni. A vak médium azt állította, hogy Piperről idővel médium válhat. Ennek hatására néhány szeánszt tartott a közeli ismerősei körében, ahol valóban különböző szellemek nyilvánultak meg rajta keresztül. Az asszony csak 1893-ban szánta rá magát, hogy műtétet, azaz hasmetszést hajtsanak végre rajta, ami sikeresnek bizonyult és szépen lassan meggyógyult. Több kritikus arra gondolt, hogy Piper médiumi mivoltának ez a daganat a magyarázata, de ez nem fedheti a valóságot. Amikor beteg lett, akkor médiumi képessége nem nagyon működött, közlései zavarosak voltak. Amikor viszont jó egészségnek örvendett, akkor sokkal szenzitívebb volt és aktívabban tudta működtetni a paraképességeit. Ha mindennek a daganat lett volna az alapja, akkor betegsége helyreállításával aligha hathatott volna kedvezően a médiumitás kifejlődésére. Az egész egyfajta transzállappal kezdődött és Piper úgy vélte, hogy testét ideiglenesen átadja a szellemeknek. Eközben ő semmire sem emlékezett, arra sem, hogy mit csinált vagy hogy kivel mit beszélt. Pár évvel később pedig az írómédiumitás vette át felette az irányítást, amikor a szellemek hosszú szövegeket és üzeneteket tolmácsoltak neki. Az első fő entitás, aki 1885-től rendszeresen jelentkezett

az üléseken, Phinuit volt, egy külön személyiség. Állítása szerint a 18. század végén orvos volt és készségesen segített a kísérletekben. Egy 1892-től jelentkező szellem George Pelhannak nevezte magát, aki igencsak okosnak bizonyult, mert görögül beszélt és filozofikus eszmefuttatásai voltak. Mindkét szellemtípussal rendkívül sok ülést folytattak le és kiderültek az erősségeik, valamint a hibáik. Piper képességeihez tartozott továbbá, hogy ha megérintett egy tárgyat, akkor annak tulajdonosáról információkat mondott. A pszichikai kutatók ezt „behatásnak” nevezték és minél kevesebb ember érintette ezeket a tárgyakat, annál pontosabb információkat tudott róluk leolvasni. A kutatók úgy vélték, hogy a tárgyakon a gondolataink és érzéseink rezgése megmarad, amit az arra érzékeny emberek képesek információkat lehívni

Kísérletek a tudósokkal

Piper őszinteségét az alapján sem lehet megkérdőjelezni, hogy hajlandó volt kísérletekben részt venni, ahol tesztelheték a képességeit. Olyan emberek, mint Frederyk Myers filológus, William James harvardi pszichológus, Richard Hodgson kutató vagy James Hyslop professzor több tucatnyi ülés után elismerően nyilatkoztak, de abban nem volt egyetértés, hogy pontosan hogyan magyarázhatók a nő körüli rejtélyek. Erről viszont majd később. Jöjjön néhány példa, hogy miről van szó pontosan! Több magánszemély felkereste Piper, hogy elhunyt rokonaikról tudomást szerezzenek. A

nő olyan információt tudott mondani róluk, amelyet csak a személyes közeli hozzátartozók ismerhettek. A halál előtti utolsó mondatok és kívánságok, bensőséges ügyek vagy rég elfeledett ígéretek kerültek elő, amelyeket transzállapotban elbeszéltek a szellemek. Phinuit több olyan embernek megmondta a betegségét, amiről még az illetők sem tudtak és azok csak később igazolódtak be. Piper – vagyis pontosabban a lelkek – minden olyan információt elmeséltek, amivel igazolni tudták, hogy ők tényleg azok az elhunytak, akiknek mondják magukat. 1888. augusztus 1-én Hodgson egy bizonyos Hannah Wild hajfűrtjét adta oda Phinuit kezébe, aki rögtön elmondta a hölgy búcsúlevelének tartalmát és érzéseit. Minden stimelt, mintha azok a hajszálak felületén rögzültek volna. 1891. június 3-án tesztelték Phinuitot, akinek egy távoli hölgy írt levelet, miszerint egy könyvet olvasott, ami valakinek az életéről szólt. A feladat az volt, hogy mondja meg a könyv címét és a teszt teljes mértékben sikerült. Egy másik ülésen Oliver Lodge fizikus vett részt, akinek édesapja és nagybátyja üzent a túlvilágról. A szellemek több személyes emléket tudtak elmondani, méghozzá nagyon részletesen. Lodge testvére, Albert is részt vett egy szeánszon, ahol Phinuit a következőket mondta: „Az ujján van egy gyűrű, ami Anne néjének a gyűrűje és Önnek ajándékozott. Itt van ő is és azt mondja, az utolsó ajándékoként kapta tőle. Mondata ez volt hozzá: Édesanyádnak adom a te réveden.” Ez a közlés teljesen megfelelt a valóságnak.

A kutatók több esetben megfigyeltették Pippet, hogy nem csalárd módon jut-e az információkhoz, de semmi ilyesmire nem derült fény. Az ülésen résztvevők több esetben álnéven jelentkeztek be hozzá, azonban mindig korrekt információkat tudott róluk mondani. Volt olyan alkalom, amikor a szellemek állítottak valamit és a résztvevők ellenkeztek velük, hogy a dolog nem felel meg a valóságnak. Azonban utólag

mindig kiderült, hogy ők emlékeztek rosszul és a túlvilágiak helyesen mondták el a történeteket.

Hyslop professzor statisztikát is készített: 205 ülésből 152 információ tartama teljesen helytálló volt, 37-nek nem lehetett kideríteni a helyességét vagy helytelenségét, míg végül 16 bizonyult tévesnek. Ezeket tovább bontotta úgynevezett információ faktorokra. 843 faktorból 593 volt teljesen helyes, 167 megálapíthatatlan és 83 helytelen. Ez egy nagyon jó arány!

Mi lehet a megoldás?

Bár sok tudós támogatta Piper képességeinek valódiságát, de

voltak kételkedők is. Ezek szerint a szellemek csak a nő szekunder személyiségei voltak és valójában a tudatalatti én kifejeződései. A rendszeres kísérletek ezt a lehetőséget kizárták, pedig még Piper is elgondolkodott ezen az eshetőségen.

Volt alkalom, amikor Phinuit beszélgetett a szeánsz egyik résztvevőjével, eközben egy teljesen más ügyben Pelham szellem vezette a nő kezét és

hozzátartozó már igen. Ha ez igaz, akkor a gondolatátvitelnek korlátlan hatalmat kellene feltételeznünk!

Eszerint az asszony ki tudja keresni a föld több milliós lakói közül éppen azt az egyetlen egy személyt, akinek a szükséges információ a birtokában van. Ehhez adódik, hogy az információs tény az illető személy tudatából mindenféle adat sokaságában kikutassa és sok egyéb adattal együtt, mint életében lejátszódtott eseményt adja elő. Ezt még azok a kutatók is nehezen tudták elképzelni, akik a szellem-hipotézis helyett a pszichés képességeket pártolták. Viszont, ha a spiritizma magyarázatokkal hozakodunk elő, azaz, hogy valóban szellemek nyilvánultak meg Píperen keresztül, akkor miért derült ki néhány esetben, hogy ezek az entitások hazudtak magukról és valótlan állítottak?

Phinuit francia orvosnak mondta magát, de mégsem ismerte a gyógyszerek latin neveit és nem tudott franciául. Ellenben Pelham beszélt görögül és latinul, míg Piper éber állapotban egyik nyelvet sem ismerte. Amikor minden adatot egybevetettek a tudósok, akkor azt látták, hogy aszerint csoportosultak, hogy mikor miféle szellemmel volt dolguk. A távolbalátás esetében ilyen kiválasztódás nem fordulhatna elő. Minél többet gondolkozik erről az ember, annál nagyobb nehézségekbe bukkan. Pipernek tehát valóban voltak képességei, de hogy azok honnan eredtek és miként működött őket, sajnos soha nem derült ki teljesen. Végül tüdőgyulladásban halt meg és titkát örökre a túlvilágra vitte...

MISKOLCI LÁSZLÓ

 160 FRISS ÚJSÁG EGY LAP ÁRÁÉRT
www.laptapir.hu

Hihetetlen! A TITANIC ÖSSZEKÜVÉS
Hihetetlen! AZ ANUNNAKIK ARANVA
STORY ABOUT PM Áraok
RTÉNELEM ERŐKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK FELNÖKELI